

Volg die man: Pieter De Buysser buitelt

door een 'Landschap met springwegen'

Theater dat vrij maakt

LANDSCHAP MET SPRINGWEGEN

op 27 en 28 februari in
CAMPO, Gent, daarna op
tournee door Vlaanderen.
[www.margarita-
production.be](http://www.margarita-production.be)

EVELYNE COUSSENS

In *Landschap met springwegen* loodst Pieter De Buysser je door een bijzondere wonderkamer, waar de overblijfselen zijn uitgestald van grote filosofische of ideologische ideeën. Een handschoen, een hobelpaard, een verzameling vodkaflessen – meer is het niet. En dat is het hem nu net.

De revolutie begint met een doos, een lege doos. De verteller komt op, struikelt over zijn voeten als een onhandige clown, grijnst verontschuldigend en plaatst de kartonnen doos voorzichtig vooraan op scène. Voor ze in zijn bezit kwam was de doos in handen revolutionairen die, wel ja, uit de doos durfden te denken. Een beetje hakkelend, met die ontwapenend naïeve houding die De Buysser zo goed beheerst, onthult de verteller hoe hij op een sombere avond gedachteloos de doos opent. Als een geest uit een fles ontsnapt daarop een veelgelaagd sprookje, een filosofische overpeinzing, een revolutionaire aansporing.

Uit de geopende doos tovert de verteller een man en een paard tevoorschijn: de mysterieuze Zoltan, met het gezicht van een oude man en het lichaam van een kind, en zijn paard Abbas. Zoltan solt met de tijd. Keer op keer gaat

Abbas op de loop, en waar het paard koppig blijft staan stoot de verteller op ongelukkige mensen, gebukt onder historische dogma's of toekomstgerichte ideologieën. Zoltan en Abbas verpulveren filosofische en ideologische concepten. De terugkeer naar de huidige wereld, het enige wat is, werkt bevrijdend. In zijn kleine museum toont De Buysser wat er overblijft van de dwingelandij van dogma's: zielloze artefacten.

Het gaat Pieter De Buysser altijd om bevrijding. Hij toont zijn publiek dat het zich wel degelijk kan onttrekken aan de terreur van grote systemen als tijd of geschiedenis. Het bijzondere aan zijn voorstellingen is dat ze tegelijkertijd zijn wat ze beloven. De Buysser praktiseert wat hij predikt. *Landschap met springwegen* vertelt ons dat we geen slaaf zijn van collectieve ideeën, en al vertellend ontstaat op slag de ruimte voor een vrije gedachte. Dat alles gebeurt aan de hand van een lichtvoetig sprookje, bij monde van één man, die in een royaal gebaar een lege kartonnen doos uitsteekt naar zijn publiek. Theater als een geschenk.

● De Buysser geeft met dit stuk het publiek een geschenk. © RV